

Sayın Üyemiz,

Elektrik enerjisi sorunu yine çeşitli biçimlerde, kısıntısıyla, yetersizliğiyle kendini gösteriyor. Darboğazların günlük yaşama giderek artan oranda yansıdığı günlerde Odamızın, Elektrik Enerjisi konulu Teknik Kongresi yapıldı. Bu kongrenin vardığı sonuç, sunulan tebliğlerde de belirtildiği gibi, enerji gereksinmesinin karşılanmasında gittikçe daha fazla güçlüklerle karşılaşıldığıdır.

Yıllardır işlenen bir kaynaklar sorunu var. İki yıl önce yine aynı konuda yapılan teknik kongreden beri sürekli vurgulanıyor: Elektrik üretiminde özkaynaklar tüketilmedikçe başka yolların zorlanmaması gereği. Ülkemizde mevcut hidrolik ve linyit olanaklarının, elektrik enerjisi üretimindeki paylarında önemli değişimler olmadı. Üretim yarıya yakın bir bölümü, hâlâ petrol ürünlerinden sağlanıyor. Yatırımlar geciktikçe gaz türbinleriyle açık kapatılmaya çalışılıyor. Yatırım olanakları yönünden günden güne dışarıya bağlanan iktidarların önünde zaten başka seçenek kalmamaktadır. Ama halktan yana, demokratik güçlerin sergilediği ve savunageldiği seçenekler vardır, tki yıl önce söylenenlerin doğruluğu bugün daha da çarpıcı bir biçimde görülmektedir.

İktidarlar elektrik enerjisi üretiminde, hidrolik potansiyel, linyit yatakları, petrol ürünleri ve nükleer teknolojinin kullanım olanakları arasında eşgüdümü ve uzun vadeli merkezi bir planlama uygulayamamanın oezasını çekiyorlar. Kısa vadeli günlük tedbirler bilimselliğin karşısına çıkarılıyor. Nitekim en yetkili ('.) kişilerin ağzından, kaynak kullanımında gerekli eşgüdüm anlayışı "fuel-oil'den vazgeçilemez" biçimine dönüşüyor, petrol tröstlerinin kârları savunulurcasına. Petrole dayalı üretimin maliyet artışı bir yana; tek seçenek gibi gösterilmesi, yerli olanakların görmezden gelinmesi ya da yadsınması anlamını taşıyor. Çünkü o zaman linyitlerin devletleştirilmesi, petrol üretiminin devlet denetimine sokulması, imtiyazlı şirketlere el konulması vb. bir dizi köklü tedbirlerin alınması gerekecek. Bu ise özel girişimciliği benimseyen, ama ülkeyi bir adım ileri götürmeyen iktidarların, egemen güçlerin tekerine çomak sokması demektir.

Enerji sorunu da ötekiler gibi giderek daha karmaşık durumlar yaratarak çözümsüz sürecektir. En pahalı enerji olmayandır görüşü, üretimin yükünü çeken ama yarısından çoğu karanlıkta kalan halkın çıkarlarıyla açıkça zıtlaşmaktadır. Doğru enerji politikası, halka karşıt tüm politikaların giderildiği oranda gelişecektir. Enerji sorununun da, özünde, iktidar sorunu olduğu unutulmamalıdır.

Saygılarımızla,

YÖNETİM KURULU